

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені Г. С. СКОВОРОДИ
Факультет іноземної філології

Сучасні філологічні і методичні студії: проблематика і перспективи

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції
для науковців, викладачів, учителів, здобувачів
вищої освіти

18 травня 2022 року

<i>Васильєва Марина, Холодняк Олена</i> Methods of Teaching English to Senior Learners.....	39
<i>Глотова Олена, Лазаренко Тетяна</i> Використання контекстного навчання для формування професійної компетентності майбутніх перекладачів.....	41
<i>Діхтяр Катерина, Єгорова Олена</i> Використання засобів наочності при навчанні англійської мови в умовах дистанційної освіти.....	45
<i>Єфремова Наталія, Одарчук Наталія</i> Особливості викладання навчальної дисципліни «Теоретичний курс другої іноземної мови» в закладах вищої освіти.	47
<i>Істоміна Раїса</i> Teaching in Challenging Circumstances.....	49
<i>Калініченко Тетяна</i> Підходи до вивчення іноземних мов.....	52
<i>Колісник Вікторія</i> Виконання творчих завдань з іноземної мови майбутніми інженерами-програмістами.....	55
<i>Кучеренко Ірина</i> Методи мотивації навчання мови: шляхи реалізації.....	57
<i>Лемб'юк Сніжана</i> «Педагогіка помилок» у навчанні французької мови як першої або другої іноземної.....	59
<i>Мартинюк Анна</i> Формування позитивної мотивації до навчання в умовах воєнного стану.....	61
<i>Миколаєнко Юлія, Халимон Ірина</i> Використання інтерактивних технологій навчання від витоків до сучасності.....	63
<i>Муляр Ірина</i> Вивчення займенника на уроках української мови як іноземної.....	66

- seconde*. Grenoble : PUG.
- Demirtaş, L., & Gümüş, H. (2009). De la faute à l'erreur: une pédagogie alternative pour améliorer la production écrite en FLE. *Synergies Turquie* n° 2, 125–138.
- Le petit Larousse illustré*. (1995). Paris : Larousse.
- Le petit Robert*. (1985). Paris : Le Robert.
- Marquilló Larruy, M. (2003). *L'interprétation de l'erreur*. Paris: Clé International.
- Richards, J. C., & Schmidt, R. (2002). *Dictionary of language teaching and applied linguistics* (3rd Ed.). London : Longman.
- Tagliante, Chr. (2001). *La classe de langue*. Paris: Clé International. Coll. Techniques de classe.

ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНОЇ МОТИВАЦІЇ ДО НАВЧАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Анна Мартинюк

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди,
Україна

З початку ХХІ століття викладачі почали широко застосовувати інтернет, електронні підручники, електронні технології навчання у сфері освіти. Через всесвітню пандемію коронавірусу, яка значно змінила всесвітню систему надання освітніх послуг.

Але українська система освіти зіткнулася із новим викликом – війною в Україні. На деякий час українські навчальні заклади були змушені піти на вимушені короткострокові канікули. Проте, українських освітян не зламати, та українські заклади освіти продовжили проводити навчання в дистанційній формі.

Перед викладачами вищих навчальних закладів постала складна задача: відчувати своїх студентів через екран монітору, спостерігати за реакцією студентів під час викладання лекцій, слідкувати за студентами під час практичних занять, мотивувати студентів до самостійного опрацювання навчального матеріалу. Тому, постає питання формування позитивної мотивації до навчання під час воєнного стану.

На нашу думку, позитивна мотивація до навчання проявляється в усвідомлених спонуках студентів до самостійного здобування знань, професії, якісної підготовки до занять, самостійної роботи в умовах воєнного стану, прояву бажання до самостійного вдосконалення знань у дистанційній формі навчання (Рижкова, 2013).

На нашу думку, для того щоб сформувати у студентів позитивну мотивацію до навчання під час воєнного стану викладач має стати лінгвокоучем для своїх студентів. Розкриємо детальніше, хто такий лінгвокоуч.

Якщо звернутись до походження слів «*lingua*» та «*coach*», то ми з'ясуємо, що «*lingua*» в перекладі з латинського – мова, а «*coach*» в перекладі з англійської має значення «коуч; особистий консультант при навчанні; репетитор; консультант». Таким чином, поєднуючи ці два слова ми отримуємо

таке поняття, як «повний особистий консультант при навчанні», «мовний репетитор», «мовний консультант». Проте, у сучасному розумінні поняття лінгвокоуч значно ширше.

Коучинг широко застосовують у сфері бізнесу, особливо у менеджменті, під час обрання майбутньої професії. Професійний коучер допомагає у професійній діяльності для досягнення кар'єрного зросту. Фінансовий коучинг допомагає вирішити фінансові проблеми, та навчає заробляти більше. Існує також коучинг за здоровим способом життя, коучинг у навчанні. Тобто, сьогодні коучинг широко застосовується у багатьох сферах життєдіяльності людини.

Так, проблемою коучингу у освіті займається О.В. Рудницьких. На думку Рудницьких (2014) коучинг, насамперед, це освітня технологія, яка належить до інтерактивних технологій сучасної освіти.

Поберезська (2018) також наголошує на тому, що «лінгвоучінг це освітня технологія, яка проявляється у творчій взаємодії рівноправних учасників освітнього процесу, спрямована на виявлення та реалізацію потенціалу того, хто навчається, для досягнення ним високого освітньо-професійного, соціального, особистісного розвитку». З її визначенням ми погоджуємося, оскільки, на нашу думку, саме коучинг може сприяти ідеї впровадження, вдосконалення та використання компетентнісного підходу у навчанні, в сучасних умовах .

Серед українських вчених питанням саме лінгвокоучингу займаються Мельник К.В. і Коваль О.Ю. На їхню думку «лінгвокоучинг це не освітня технологія, а метод викладання іноземної мови» (Мельник & Коваль, 2018, с. 17–20). Дослідження цих авторів. для нас є особливо цікавим оскільки вони досліджували лінгвокоучинг саме на прикладі вивчення англійської мови. Ними виділено задачі при вивченні англійської мови, а саме: пов'язати особисті цілі та цілі вивчення мови; допомогти студенту побачити результат у майбутньому; замотивувати студентів для вивчення іноземної мови; проаналізувати існуючий рівень знань з англійської для того, щоб в майбутньому зафіксувати кінцевий результат та досягнення; створити доброзичливу атмосферу на занятті.

Тобто, під час воєнного стану в Україні, для викладачів вищих навчальних закладів постає надважка задача: не втратити зв'язок із своїми студентами та створити сприятливі умови для того, щоб студенти не втрачали мотивацію до навчання взагалі. Саме тому, викладачі-лінгвокоучери мають змогу сформувати у студентів не лише знання з свого предмету, але й підтримати студентів у важкий воєнний час.

Список використаних джерел

Мельник, К.В., Коваль, О.Ю. (2018, 25-26 травня). Лінгвокоучинг як ефективний метод викладання іноземної мови. *Наукові досягнення, відкриття та шляхи розвитку педагогічної науки: матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції*. Запоріжжя: Класичний приватний університет, 17–20.

- Поберезська, Г.Г. (2018, Лютий). Коучинг як педагогічна технологія студентоцентричного навчання у ВНЗ. *Технологія і техніка друкарства*, 4 (58), 99–107. doi:10.20535/2077-7264.4(58).2017.126891
- Рижкова, А.Ю. (2014). *Дидактичні умови інтенсифікації навчання студентів економічних спеціальностей у вищих навчальних закладах* (Автореф. дис. ... канд. пед. наук). Тернопільський нац. пед. ун-т ім. Володимира Гнатюка, Тернопіль.
- Рудницьких, О.В. (2014). Коучинг як інтерактивна технологія в освіті. *Вісник Університету імені Альфреда Нобеля. Серія: Педагогіка і психологія*, 2(8), 173–176. Відновлено з <https://pedpsy.duan.edu.ua/images>

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ ВІД ВИТОКІВ ДО СУЧАСНОСТІ

Юлія Миколаєнко

Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя,
Україна

Ірина Халимон

Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя,
Україна

Сучасні освітяни ведуть активний пошук ефективних методів навчання, які б забезпечували оптимальне засвоєння матеріалу, активізували мисленнєву діяльність учнів, сприяли зацікавленому ставленню учнів, формували мотиваційну та комунікативну готовність до міжособистісної взаємодії, розвивали мовленнєво-комунікативні вміння учнів, почуття відповідальності за власний результат і результат роботи групи. Такого результату допомагає досягти застосування у навчанні інтерактивних технологій.

Слід відзначити, що вперше методи та форми інтерактивного навчання з'явилися у школах Стародавньої Греції і Риму. Підлітків навчали вільно обмінюватися думками, вести переговори, вступати в діалог. Таким чином вони демонстрували знання з риторики та виявляли вміння слухати співрозмовника, швидко реагувати на репліки, знаходити правильні рішення чи переконливі аргументи в будь-якій ситуації. Сократ спонукав своїх слухачів знаходити «істину» шляхом навідних запитань і відповідей. Платон радив навчати і розвивати дітей 6-річного віку за допомогою ігор, бесід, казок, пісень тощо. Я. А. Коменський ввів груповий спосіб навчання, який нині має назву «навчаючи вчуся» і використовується в інтерактивних технологіях. А. Белл і Дж. Ланкастер запровадили моніторіальну систему, де учнів поділяли на групи, які мали свого наставника – монітора, який суворо стежив за місцем кожної дитини у групі. Монітор навчав лише найсильнішого учня, а той – відповідно того, хто був слабшим у групі. О. Рівін розробив методику, в основі якої була ідея «навчаючи інших, навчайтеся самі». Вона передбачала організацію навчання на уроках, як вільну роботу учнів у парах, які постійно змінювали свій склад. Під час занять учні невимушено спілкувалися між собою,